ΑΠΟ ΤΟΝ ΛΑΟΝ—
ΜΕ ΤΟΝ ΛΑΟΝ ΚΑΙ
ΔΙΑ ΤΟΝ ΛΑΟΝ

Η ΗΜΕΡΑ
ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ
ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΩΙΝΗ
ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ
11
ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Ὁ δήμαρχος κ. Ἄννινος ἔλεγε ὅτι δὲν τὸν ἐνδιέφερε ἡ λύσις τοῦ ζητήματος τοῦ „Γλαύκου„ ΟΥΤΕ ΚΑΝΕΝΟΣ ΑΛΛΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ γιὰ νὰ ἔχει θέματα ἀντικυβερνητισμοῦ!

Ο κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΑ·Ι·ΝΙΩΤΗΣ ΥΠΑΙΝΙΣΣΕΤΑΙ ΣΚΑΝΔΑΛΟ ΓΙΑ ΤΟ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΟ ΠΕΡΙΠΤΕΡΟ

—Κύριε δήμαρχε δὲν ξέρω, σὲ ποιὸν ἦχο νὰ στὰ ψάλλω...

Στὸ προχθεσινό σου παραλήρημα, μεταξὺ τῶν ἄλλων ἀνεφέρθης καὶ στὸ δικό μου ὄνομα.

Γνωρίζεις ὅμως — ὅπως τὸ γνωρίζουν ὅλοι οἱ Πατρινοί —ὅτι καθ' ὅλη τὴν θητεία μου ὡς Δημοτικὸς Σύμβουλος ΟΥΔΕΝ ἀξίωμα ἔλαβον, ἐπομένως εἶσαι ἕνας φτηνὸς ΛΑΣΠΑΝΘΡΩΠΟΣ καὶ δημοκόπος.

Καὶ γιὰ τὴν διάσπαση τῆς δημοκρατικῆς παρατάξεως μέσα στὸ Συμβόλαιο, ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ εἶσαι ΣΥ καὶ κανένας ἄλλος! Εἶχες δίπλα σου 21 ἔντιμους καὶ εἰλικρινεῖς Συμβούλους καὶ δὲν κατόρθωσες νὰ τοὺς κρατήσης κοντά σου, παρὰ τοὺς ἀπωθοῦσες.

Πολὺ πρὶν ἐκδηλωθοῦν φανερὰ οἱ ἀντιθέσεις, ποὺ ΕΣΥ ὑπέθαλψες καὶ προκάλεσες, γιὰ νὰ γίνης ἀρεστὸς σὲ μιὰ πολὺ μικρὴ ὁμάδα ἀνθρώπων σου (ἢ ἐσὺ ἄνθρωπός τους), σὲ εἶχα προειδοποιήσει μ' ἐπιστολή μου, τὸν Ἰανουάριο τοῦ 1976. Ἰδοὺ τὸ κείμενο τῆς ἐπιστολῆς ἐκείνης, γιὰ νὰ τὸ διαβάσουν ὅλοι οἱ συμπολίτες:

«Ἀξιότιμε κ. Δήμαρχε,

Ἐν ὄψει τῆς νέας χρονιάς καὶ τῆς προσπαθείας τοῦ Δήμου γιὰ τὴν προώθηση σημαντικῶν προβλημάτων, θὰ ἤθελα νὰ ἐκθέσω τὶς σκέψεις μου σὲ ὡρισμένα σπουδαία, κατὰ τὴν κρίση μου, θέματα, πιστεύοντας ὅτι ἔτσι συμβάλλω στὴν κοινὴ προσπάθεια νὰ ἔχουμε ἕνα Δῆμο δυνατὸ καὶ αὐτοδύναμο, ἕνα Δῆμο ποὺ νὰ λειτουργῇ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΠΟΛΙΤΕΣ, ποὺ θὰ πλησιάζῃ καὶ θὰ προωθῇ ΤΑ ΑΙΤΗΜΑΤΑ τῶν δημοτῶν καὶ τοῦ Λαοῦ. Ἐκφράζω ταυτόχρονα καὶ μία πικρία, γιατὶ ἐμεῖς, ποὺ ἀποτελοῦμε τὴν πλειοψηφία τοῦ Δημ. Συμβουλίου δὲν δουλέψαμε ΣΥΛΛΟΓΙΚΑ, κάποτε δὲ ΟΧΙ ΚΑΙ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΑ.

1) Ὑστεροῦμε σοβαρὰ στὸν τρόπο λειτουργίας μας. Δὲν γίνονται συσκέψεις τῆς ὁμάδος τῆς πλειοψηφίας. Δὲν λαμβάνωνται ἀποφάσεις στὰ κρίσιμα θέματα τοῦ Δήμου. Δὲν λειτουργοῦμε συλλογικά. Δὲν συστήσαμε ΕΠΙΤΡΟΠΕΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ. Δὲν κάναμε ΚΑΜΜΙΑ ΙΕΡΑΡΧΗΣΗ τῶν προβλημάτων τοῦ Δήμου καὶ δὲν ἀπεφασίσαμε γι' αὐτὰ μέσα στὰ πλαίσια τῆς ὁμάδος μας, ἔτσι ποὺ πολλάκις ΑΝΤΙΜΑΧΟΜΑΣΤΕ ΑΛΛΗΛΟΥΣ στὶς συνεδριάσεις τοῦ Δημ. Συμβουλίου, δυσκολεύοντας τόσο τὴν ἐπίλυση τῶν προβλημάτων μας, ὅσο καὶ τὸ μέγεθος τῆς δουλειᾶς μας.

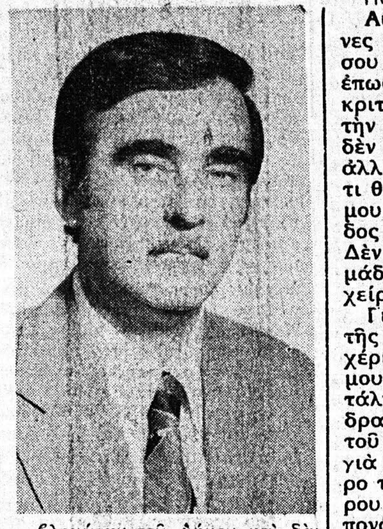

2) Παραπέρα, ἡ ταξινόμηση καὶ ἱεράρχηση τῶν αἰτημάτων μας, αἰτημάτων τῶν συνδημοτῶν μας, θὰ μᾶς ὁδηγοῦσε σὲ σωστὲς ἐνέργειες καὶ τέτοιες εἶναι ἡ σωστὴ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ τοῦ κοινοῦ, ἐπιμελημένα καὶ χωρὶς ἐνδοιασμούς, καὶ ἡ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΗ αὐτοῦ γιὰ τὴν διεκδίκηση καὶ ἐπίτευξη τῶν δικαίων αἰτημάτων του.

3) Θέλω νὰ πιστεύω, σὰν μέλος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου καὶ σὰν ἀνιδιοτελὴς δημοκράτης, ὅτι μπορῶ καὶ ἔχω τὴν ὑποχρέωση καὶ νὰ διαφωνῶ, σὰν ἰσότιμο μέλος, ἀνεξάρτητα ἀπὸ στενὲς κομματικὲς τοποθετήσεις ποὺ πιθανὸν νὰ ὑπάρχουν μεταξύ μας.

Ἡ ἐνασχόληση μὲ τὰ κοινὰ εἶναι μία ἐργασία πέρα ἀπὸ ἀτομικὲς ἐπιδιώξεις καὶ δὲν θὰ πρέπει νὰ ὑπάρχουν μεταξύ μας τέτοιες ἐπιδιώξεις. Θέλω νὰ πιστεύω ὅτι στὸ μέλλον θὰ πρυτανεύσῃ ἡ συλλογικὴ ἐργασία, ἡ ἰσότιμη μεταχείριση ἁπάντων τῶν μελῶν, μὲ γνώμονα τὸ ΣΥΜΦΕΡΟΝ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ μας».

Αὐτὰ σοῦ ἔγραφα ἕξη μῆνες μετὰ τὴν ἐγκατάστασή σου ὡς Δημάρχου. Ἀντὶ νὰ ἐπωφεληθῇς ἀπὸ τὴν φιλικὴ κριτική, ἐσὺ ἐχειροτέρεψες τὴν κατάσταση, ἴσως γιατὶ δὲν μποροῦσες νὰ κάμῃς καὶ ἀλλιῶς. Μοῦ ὑποσχέθηκες ὅτι θὰ ἔφερνες τὴν ἐπιστολή μου σὲ συνεδρίαση τῆς ὁμάδος καὶ δὲν τὸ ἔκαμες ποτέ. Δὲν θὰ σὲ ἄφησε ἡ μικρὴ ὁμάδα, τῆς ὁποίας εἶσαι ὑποχείριος.

Γιὰ χάρη τῆς ὁμάδας αὐτῆς δὲν ἐδίστασες νὰ «βάλῃς χέρι» καὶ στὸ Ταμεῖο τοῦ Δήμου. Μὲ ποιὸ δικαίωμα ἐσπατάλησες τρία ἑκατομμύρια δραχμῶν ΧΩΡΙΣ ΑΠΟΦΑΣΗ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου γιὰ νὰ διαμορφώσῃς τὸ χῶρο τοῦ Τουριστικοῦ Περιπτέρου ἀντὶ νὰ φτιάξῃς δέκα ὑπονόμους καὶ ν' ἀνακουφιστοῦν οἱ συνοικίες—προκειμένου νὰ ἐξυπηρετήσῃς ἕνα μέλος τοῦ κόμματος ποὺ σὲ ὑποστηρίζει (ἢ σὲ χρησιμοποιεῖ) καὶ ὁ φίλος σου αὐτὸς μήπως ἤξερε ἐκ τῶν προτέρων, προτοῦ λάβῃ μέρος στὴν πλειοδοσία ἐνοικιάσεως τοῦ περιπτέρου, ὅτι θὰ τοῦ ἔκανες αὐτὸ τὸ δῶρο τῶν τριῶν ἑκατομμυρίων;

Ἀπάντησέ μου, ἂν τολμᾶς, γιὰ νὰ σοῦ πῶ καὶ ἄλλα!

Καὶ ξαναδιάβασε τὶς ἐγκυκλίους ὑπ' ἀριθ. 52408 τῆς 5.9.77, ἀριθ. 61.264 τῆς 2.11.76 καὶ 2387) 14.1.76, 20580) 19.4.76 καὶ 44092) 12.8.76 γιὰ νὰ καθρεφτιστῇς καὶ νὰ ἰδῇς ποιὰ εἶναι ἡ... δημοκρατία σου (ποὺ ζητοῦσες στοιχεῖα καὶ πληροφορίες, ἀντάξιες τῆς Χούντας τοῦ φίλου σου Βιντέλλα).

Καὶ θυμήσου τί μοῦ εἶπες ἕνα βράδυ, κατεβαίνοντας ἀπὸ τὸ δημοτικὸ συμβούλιο, ποὺ εἴχαμε συζήτηση γιὰ τὸν «Γλαῦκο».

—Ἐμένα, εἶπες παρουσίᾳ 5—6 δημοτικῶν συμβούλων, δὲν μ' ἐνδιαφέρει νὰ λυθῇ τὸ θέμα «Γλαῦκος», καὶ τὸ χειρίζομαι ἔτσι, ὥστε νὰ μένῃ ἄλυτο καὶ να μπορῶ ν' ἀντιπολιτεύομαι τὴν κυβέρνηση!

Φαίνεται ὅτι αὐτὴ ἦταν ἡ «γραμμὴ» ποὺ εἶχες πάρει. (ὅλοι ξέρομε ἀπὸ ποῦ) γιὰ νὰ μὴν προωθῆται κανένα ζήτημα, ὥστε νὰ ἔχῃς ἐπιχειρήματα κατα τῆς κυβερνήσεως. Ἔτσι, ὅμως, ἐπρόδωσες τὸν Λαὸ καὶ τὴν Πόλη!

Τὰ εἶπες ἢ δὲν τὰ εἶπες; Μίλησε, γιὰ νὰ παρουσιασθοῦν καὶ οἱ ἄλλοι αὐτήκοοι μάρτυρες τῆς προδοτικῆς σου προμελέτης. Καὶ ἂν τολμᾶς, ἔλα νὰ στήσουμε δημόσιο διάλογο, μπροστὰ στὸ λαό, στὴν πλατεῖα Γεωργίου, γιὰ νὰ μάθῃ ὁ λαὸς ΟΛΗ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ!

Περιμένω, λοιπόν, λαϊκέ.. λειτουργέ.

ΝΙΚΟΣ ΛΑ·Ι·ΝΙΩΤΗΣ

Υ.Γ.: Ὅσο γιὰ τὸν ἰσχυρισμό σου, στὴν Ἁγία Τριάδα, ὅτι διαφώνησα γιατὶ δὲν ἔφτιαξες τὸ δρόμο Ἐγλυκάδος — Περιβόλας, εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ ψέμματα ποὺ κυκλοφορεῖς ἀδίστακτα, στὴν προσπάθειά σου νὰ μὴν πᾷς ἐντελῶς στὸν πάτο!

Οχι ἡ ἐξυπηρέτηση κομμάτων ἀλλὰ τὸ συμφέρον τῆς πόλεως νὰ μᾶς ὁδηγήσῃ τὴν Κυριακή!

Τοῦ κ. **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΡΟΔΟΠΟΥΛΟΥ**

Ὑποψηφίου Δημοτικῆς Συνεργασίας

Φίλοι Συμπολίτες,

Ἡ πόλη μας ἔχει μεγάλη ἱστορία καὶ μεγαλύτερη παράδοση, ἀλλὰ ταυτόχρονα ἔχει μεγάλα προβλήματα καὶ μεγαλύτερες ἀνάγκες.

Ὁ πληθυσμὸς της αὐξήθηκε καὶ τὰ προβλήματά της εἶναι καὶ πολλὰ καὶ ἐπείγοντα. Γι' αὐτὸ ἔχει ἀνάγκη δημοτικῆς ἀρχῆς ἱκανῆς, δραστηρίας, σοβαρῆς καὶ ὑπεύθυνης. Μόνον ἔτσι μπορεῖ νὰ ἀντιμετωπισθοῦν τὰ καθημερινὰ καὶ ζωντανὰ προβλήματά της. Δυστυχῶς κατὰ τὴν διαρρεύσασαν τετραετίαν, ἐδοκιμάσαμε ὅλοι μας ἐκπλήξεις καὶ ἀπογοητεύσεις. Ὁ ἐκλεγεὶς μὲ πρωτοφανῆ πλειοψηφία Δήμαρχος ὄχι μόνον δὲν ἐργάσθηκε καὶ δὲν ἔπραξε τίποτε ἀπολύτως, ἀλλὰ τοὐναντίον, μὲ τὶς πράξεις καὶ τὶς παραλείψεις του, μὲ τοὺς λόγους του καὶ τὶς ἐνέργειές του προκαλοῦσε τὴν ἀγανάκτηση ὅλων τῶν κατοίκων τῆς πόλεως.

Ὁ ἀπερχόμενος Δήμαρχος ἐσκυβάλησε θεσμοὺς καὶ ἀξιώματα καὶ ἐμείωσε τὸ κῦρος τῶν Δημοκρατικῶν μας θεσμῶν. Καθημερινῶς παριστάμεθα μάρτυρες συνεχῶν διαπληκτισμῶν στὶς συνεδριάσεις τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, ἀνεπιτρέπτων καὶ ἀπαραδέκτων ἐπεισοδίων στὶς Ἐθνικὲς ἑορτὲς καὶ στὶς ἄλλες ἐπίσημες τελετές, τῶν ὁποίων ἥρωας ἦταν ὁ Δήμαρχος.

Κατὰ τὴν τετραετία ποὺ πέρασε κανένα ἔργο δὲν ἐκτελέστηκε, ὄχι διότι δὲν ἐδίδοντο χρήματα, ἀλλὰ διότι ὁ Δήμαρχος ἠρνεῖτο νὰ τὰ πάρῃ προσφερόμενα ἀπὸ τὰς Κρατικὰς Ὑπηρεσίας. Καὶ ὁ Δήμαρχός μας ἀντὶ νὰ ἀπασχολῆται, ὅπως εἶχε ὑποχρέωση, μὲ τὴ λύση τῶν προβλημάτων τῆς πόλεως καὶ τῶν συνοικισμῶν της, ἀπησχολεῖτο μὲ τὴν ἐπίλυση τῶν ...«παγκοσμίων ζητημάτων». Ἀποτέλεσμα τῆς συμπεριφορᾶς του αὐτῆς ἦταν νὰ μὴ κάμῃ τίποτε στὸν Δῆμο, καὶ οἱ δημότες ἀγανακτισμένοι, τὸν σχολίαζαν καθημερινά, μειώνοντας ἀθελήτως τοὺς Δημοκρατικούς μας θεσμούς. Τὸ ἴδιο τὸ Συμβούλιό του διαλύθηκε καὶ τὸν ἀπεδοκίμασε. Ποιὰ ἄλλη ἀπόδειξη χρειάζεται γιὰ τὴν ἀκαταλληλότητά του; Οὐδέποτε ἄλλοτε ἡ Δημοτικὴ ἀρχὴ Πατρῶν ἐσημείωσε τέτοια κατάπτωση!

Στὶς δημοτικὲς ἐκλογὲς δὲν πρέπει νὰ τίθεται θέμα κομματικό. Ὁ οἱοσδήποτε Δήμαρχος ὀφείλει νὰ συνεργάζεται μὲ κάθε Κυβέρνηση ποὺ ἐκλέγει ὁ λαός, γιὰ τὴν ἐξυπηρέτηση τῶν καθημερινῶν ἀναγκῶν καὶ συμφερόντων τοῦ Δήμου. Ἡ ἀντιδικία μὲ τὶς Κρατικὲς ὑπηρεσίες εἶναι πράξη, τὸ λιγώτερο ἀνόητη, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἀντιλαμβάνεται καὶ ὁ ἀφελέστερος τῶν ἀνθρώπων.

Ἤδη ἐπίκεινται οἱ δημοτικὲς ἐκλογές. Ὁ λαὸς τῆς πόλεως, ἔχει χρέος νὰ σταθμίσῃ τὰ γεγονότα καὶ τὴν πολιτεία τῆς τετραετίας καὶ νὰ ψηφίσῃ, τιθέμενος ἐνώπιον τῆς εὐθύνης του. Θὰ εἶναι ἔγκλημα κατὰ τῆς πόλεως, νὰ ἐπακολουθήσῃ καὶ δεύτερη τετραετία. Τότε, τὴν εὐθύνη θὰ ἔχουν οἱ ἴδιοι οἱ δημότες, ποὺ συνείργησαν μὲ τὴν ψῆφο τους.

Ὁ Δῆμος Πατρῶν ἔχει ἀνάγκη ἄμεση ἀπὸ σοβαρὴ καὶ ὑπεύθυνη δημοτικὴ ἀρχή, ἀπὸ ἑνωμένο καὶ συνεργαζόμενο Δημοτικὸ Συμβούλιο γιὰ τὰ τόσα τεράστια προβλήματα τῆς πόλεως καὶ τῶν συνοικισμῶν της.

Ὁ Πατραϊκὸς λαός, ἔξω ἀπὸ κάθε κομματικὸ ὑπολογισμὸ πρέπει σοβαρὰ καὶ ὑπεύθυνα νὰ σκεφθῇ καὶ νὰ ψηφίσῃ. Πρέπει ὁ κάθε δημότης νὰ ἀσχοληθῇ μὲ τὸ Δῆμο σὰν προσωπικὸ του ζήτημα. Γιατὶ ἀκριβῶς ὁ Δῆμος ἀφορᾷ καὶ ἐνδιαφέρει καὶ τον τελευταῖο δημότη. Ὁ Δήμαρχος μὲ πλήρη συνείδηση τῶν ὑποχρεώσεων του, πρέπει νὰ ἐργασθῇ γιὰ τὰ συμφέροντα καὶ τὶς ἀνάγκες τοῦ Δήμου μας καὶ ἰδιαίτερα τῶν συνοικισμῶν καὶ προαστείων. Πρέπει νὰ ἀποκαταστήσῃ τὴν σοβαρότητα καὶ ὑπευθυνότητα στὴ δημοτικὴ ἀρχή, ποὺ τελευταίως ἔχει ἐκλείψει. Νὰ θεωρήσῃ καὶ νὰ ἀντιμετωπίζει ὅλους τοὺς δημότες ὡς ἴσους μὲ ἴσα δικαιώματα καὶ χωρὶς διάκριση. Στὸ Δῆμο δὲν ὑπάρχει κόμμα. Ὑπάρχουν μόνο δημότες καὶ ἀνάγκες. Καὶ αὐτὲς πρέπει νὰ προσπαθήσῃ νὰ ἱκανοποιήσει.

ΠΑΝ. ΡΟΔΟΠΟΥΛΟΣ
Δερματέμπορος
Ὑποψήφιος
Δημοτικὸς Σύμβουλος
ΓΕΩΡΓ. ΠΑΠΑΓΙΑΒΗ

ΠΑΠΑΓΙΑΒΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ ΔΗΜΑΡΧΟΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΠΟΥΛΟΥ Ἀντωνία, ὑπάλληλος ΔΕΗ
ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ Θεόδ., συντ. σιδηροδρομικός
ΑΝΑΓΝΟΥ Δημήτρ., ὑπάλληλος χαρτοποιΐας
ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ Ἀθαν., ἔμπορος.
ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ Παναγ., ἐπιστ. διευθυντ. Κέντρου Ἐρευνῶν
ΑΝΔΡΕΟΠΟΥΛΟΣ Κωνστ., συνδικαλιστής, ἀρτεργάτης
ΑΝΔΡΟΥΤΣΕΛΗΣ Ἰω., μηχανολόγος — μηχανικός
ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ Εὐστ., μηχανικὸς — ἐργολήπτης ΔΕ
ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ Παν., ποτοποιός
ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Παῦλος, πρόεδρος κρεοπωλῶν
ΑΧΕΙΜΑΣΤΟΣ Θεόδ., ἐργατ. συνδικαλιστής
ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ Γεώργιος, δικηγόρος
ΒΕΝΤΟΥΡΗΣ Εὐστ., ἐργολάβος οἰκοδ. ἐπιχειρήσεων
ΒΕΡΤΣΙΩΤΗΣ Κωνστ., οἰκονομολόγος—σύμβουλος ἑταιριῶν
ΓΑΣΠΑΡΙΝΑΤΟΣ Παν., κεραμοποιός
ΓΡΑΜΜΕΝΙΔΗΣ Ἀγγ., χημικός
ΔΕΒΒΕΣ Γεώργιος, ἰδιωτικὸς ὑπάλληλος
ΔΙΔΑΧΟΣ Ἀντώνιος, δικηγόρος
ΔΙΔΑΧΟΣ Παν., πρόεδρος πτυχ. μηχανικῶν αὐτοκινήτων
ΕΥΘΥΜΙΟΥ Γεωργ., τμηματάρχης Πειραϊκῆς — Πατραϊκῆς
ΖΑΧΑΡΑΚΗΣ Γεωργ., ὑπάλληλος ΔΕΗ
ΖΑΧΑΡΑΤΟΣ Ἰω., πολ. μηχανικὸς
ΖΗΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ Λεων., ἐργοδηγὸς
ΚΑ·Ι·ΜΑΚΑΣ Βασ., ἔμπορος
ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ Βασ., γραμματεὺς ἠλεκτροτεχνιτῶν
ΚΑΝΙΣΤΡΑΣ Ἰω., ἐμποροεπιχειρηματίας
ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ Ἀνδρέας, ἔμπορος ἀποικιακῶν
ΚΑΤΣΑΡΟΣ Ἀνδρ., ἐκτελωνιστής
ΚΑΦΕΖΑΣ Γεωργ., δικηγόρος
ΚΟΚΚΑΛΗΣ Βασίλειος, τ. συμβολαιογράφος
ΚΟΚΚΙΝΟΣ Γεώργιος πρόεδρος κουρέων — κομμωτῶν
ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ Παν., κτηματίας
ΚΡΟΥΣΚΑ Καλλιόπη, ἀρχιτέκτων
ΚΥΔΩΝΙΑΤΗΣ Εὐθ., τ. πρόεδρος Παμμικρασιατικοῦ
ΛΑ·Ι·ΝΙΩΤΗΣ Νικ., βιομήχανος
ΜΑΝΤΕΛΗΣ Δημ., φαρμακοποιός
ΜΑΡΙΝΑΚΗΣ Παῦλος, δικηγόρος
ΜΑΡΤΑΤΟΣ Γεωργ., κτηματομεσίτης
ΜΕΛΙΣΣΑΡΟΠΟΥΛΟΣ Χαρ., ἔμπορος
ΜΠΑΡΛΟΣ Κωνστ., ἰατρὸς
ΜΠΟΝΑΝΟΣ Γεωργ., δικηγόρος
ΜΥΛΩΝΑΣ Θεμιστ., ἀξιωματικὸς ἐ.ἀ.
ΝΙΚΟΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Ἀνδρ., οἰκονομολόγος
ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΥ Θεώνη, καθηγήτρια Ἀγγλικῆς
ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ Στασινός, ἐπ. ἐπιθ. Δημ. Ἐκ)σεως
ΠΕΤΟΥΣΗΣ Κωνστ., φανοποιὸς αὐτοκινήτων
ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ Παν. (Τάκης) ἐπίτ. δικηγόρος
ΠΕΤΤΑΣ Ἰω., ἀρτοποιός
ΡΟΔΟΠΟΥΛΟΣ Παν., δερματέμπορος
ΣΑΚΕΛΛΑΡΟΠΟΥΛΟΣ Νικ., πρόεδρος ὑπαλλήλων ΟΤΕ
ΣΙΝΟΣ Φώτιος, ἐργολάβος
ΣΚΑΜΝΑΚΗΣ Δημ., πτυχ. πολιτ. ἐπιστημῶν
ΣΚΟΥΡΤΑΣ Ἰω., δικηγόρος
ΣΚΡΟΠΟΛΙΘΑ Ἀδαμαντία, δικηγόρος
ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ Γρηγ., ἔμπορος
ΣΤΑΜΟΣ Χρῆστος, συντ. δημοτ. ὑπάλληλος
ΤΑΡΑΠΕΡΑΣ Ἀγγ., ἰατρός
ΤΣΑΦΟΥΛΙΑΣ Ἰω., ἔμπορος
ΤΣΙΛΗΡΑΣ Νικ., ἰατρός
ΦΑΡΜΑΚΗΣ Παν., βιοτέχνης
ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ Παν., ἐμπ. ἀντιπρόσωπος
ΧΡΥΣΟΠΟΥΛΟΣ Σταῦρος, γραμματεὺς ὑπεραστ. ΚΤΕΛ

ΣΧΟΛΗ ΟΔΗΓΩΝ
Ο „ΙΚΑΡΟΣ„
ΠΑΤΡΑΙ
ΘΩΜΑ Γ. ΜΑΡΑΓΚΟΥ
ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ 94 - ΤΗΛ. 275-953

ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΒΗΜΑ ΤΗΣ «ΗΜΕΡΑΣ»

ΤΙ ΕΠΡΑΞΕ στὴ θητεία του ὁ κ. Ἄννινος;

ΘΕΩΡΕΙΤΑΙ ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΑΠΟΤΥΧΗΜΕΝΟΣ

ΑΡΘΡΟ ΤΟΥ ΣΥΜΠΟΛΙΤΟΥ κ. Ι. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

Εἶναι γεγονὸς ὅτι κάθε ἐκλογὴ ἀποτελεῖ καὶ μία πολιτικὴ πράξη. Ἔτσι λοιπὸν οἱ Δημοτικὲς ἐκλογὲς τῆς 15ης Ὀκτωβρίου ἀποτελοῦν ἕνα πολιτικὸ γεγονός. Καὶ εἶναι πολιτικὸ γεγονὸς γιατὶ ὁ ἀγώνας τῶν Δήμων γιὰ τὴν ἀποκατάσταση τοῦ θεσμοῦ τῆς Αὐτοδιοίκησης, ἐκτὸς τοῦ ὅτι εἶναι σημεῖο ἀντίθεσης μὲ τὴν Κεντρικὴ ἐξουσία, εἶναι καὶ σημεῖο ἕνωσης τοῦ λαοῦ. Καὶ εἶναι δίκαιος ὁ ἀγώνας αὐτός, γιατί, σὲ τελευταία ἀνάλυση, εἶναι παράξενο καὶ ἀκατανόητο οἱ πράξεις καὶ οἱ ἀποφάσεις τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοίκησης νὰ μπαίνουν κάτω ἀπὸ τὸν ἔλεγχο καὶ τὴν κρίση τοῦ οἱουδήποτε ὑπαλλήλου τῆς κεντρικῆς ἐξουσίας.

Ὅλ' αὐτὰ εἶναι σωστὰ καὶ δίκαια. Δὲν εἶναι ὅμως οὔτε σωστό, οὔτε δίκαιο νὰ θεωρεῖται ἐπιτυχημένος Δήμαρχος, ὁ ὁποιοσδήποτε δήμαρχος, ὅποιος ἐκλέγεται ἢ ὑποδεικνύεται μὲ ὄχι πολιτικά, ἀλλὰ μόνο μὲ στενὰ κομματικὰ κριτήρια. Γιατὶ ἂν ἡ ἐπιλογὴ στηριζόταν σὲ πολιτικὰ κριτήρια θὰ ἔπρεπε νὰ ὑποδειχθοῦν καὶ πάλι, τόσο ὁ Δήμαρχος Ἀθηναίων κ. Παπαθεοδώρου, ὅσο καὶ ὁ κ. Βουλόδημος τοῦ Πειραιᾶ καὶ ἄλλοι ἄλλων πόλεων.

Δὲν ὑποδείχτηκαν, ὅμως, για τὶ ἀπέτυχαν σὰν Δήμαρχοι, ὅπως ἀπέτυχε — καὶ μάλιστα παταγωδῶς — καὶ ὁ Δήμαρχος τῆς Πάτρας κ. Θεόδωρος Ἄννινος.

Πρέπει νὰ λέμε τὴν ἀλήθεια! Ὁ κ. Ἄννινος, μὲ Παμπατραϊκὴ ὁμοφωνία, θεωρεῖται ἀποτυχημένος Δήμαρχος. Ἂς ἀναφέρουν, λοιπὸν τὰ κόμματα ποὺ ἐστήριξαν τὴν ἀπόφασή τους νὰ ὑποδείξουν καὶ πάλι τὸν κ. Ἄννινο; Ποιὰ εἶναι τὰ ἔργα ποὺ ἔκανε στὰ τριάμιση χρόνια τῆς Δημαρχιακῆς του θητείας; Τοὺς δρόμους τῶν Συνοικιῶν ποὺ πνίγονται στὴ λάσπη καὶ στὴ σκόνη, ἀσφαλτόστρωσε; Παιδικὲς χαρὲς ἢ βρεφικοὺς σταθμοὺς ἔστησε; Βελτίωσε τὸν φωτισμό; Ἀπομάκρυνε τὶς καρκινογόνες βιομηχανίες καὶ βιοτεχνίες; Βελτίωσε τὴν τεχνικὴ Ὑπηρεσία τοῦ Δήμου; Ἢ μήπως ἐπειδὴ μετέτρεψε τὴν πιὸ καθαρὴ πόλη τῆς Ἑλλάδας — αὐτὴ τὴν φήμη εἶχε ἡ Πάτρα — σὲ σκουπιδότοπο μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἐμφανισθῇ καὶ ἡπατίτιδα στὴν πόλη μας — ὅπως ἔγραψαν τὸν Αὔγουστο τοῦ 1977 οἱ ἐφημερίδες — τὸν στηρίζουν τὰ κόμματα; Ποῦ εἶναι ἡ ταύτιση λαϊκῆς βάσης καὶ κομμάτων; Γιὰ ποιὰ «βάση» μιλοῦν; Ἀφοῦ ἡ βάση ἔχει κηρυχθεῖ ἐναντίον τοῦ κ. Ἀννίνου, πῶς προχώρησαν τὰ κόμματα στὴ στήριξή τους; Μήπως τὸν ἐστήριξαν γιὰ τὸ «ΕΔΩ ΘΑ ΓΙΝΕΙ ΤΟ ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΟ ΤΗΣ ΠΑΤΡΑΣ», ποὺ μόνο τὰ εἰρωνικὰ σχόλια προκαλεῖ ἢ μήπως γιὰ τὸ κρεμασμένο αἴτημα τοῦ «ΓΛΑΥΚΟΥ» ποὺ ἀποτελεῖ τὸ πιὸ θλιβερὸ ντοκουμέντο τῆς τρομερῆς ἀδυναμίας καὶ ἀνικανότητας τοῦ κ. Ἀννίνου, νὰ χειριστεῖ σωστὰ ἕνα καυτὸ θέμα; Δὲν εἶναι ἐπιτυχημένος Δήμαρχος αὐτὸς ποὺ κυκλοφορεῖ μὲ ποδήλατο, μὲ «ἁπλότητα» ἢ ἐξεζητημένος. Οὔτε εἶναι ἐπιτυχημένος Δήμαρχος αὐτὸς ποὺ ἀποχωρεῖ ἀπὸ μιὰ τελετή, γιατὶ δὲν τηρήθηκε τὸ ὅποιο πρωτόκολλο, οὔτε φυσικά, αὐτὸς ποὺ στήνει κάποια «βιοτεχνία» ψηφισμάτων. Ὅλα αὐτὰ μᾶς κάνουν νὰ ἀναρωτηθοῦμε πῶς τὸν ὑπέδειξαν τὰ κόμματα καὶ μάλιστα κόμματα ποὺ καὶ Δημοκρατικὰ εἶναι καὶ γιὰ τὴν ἀνάπτυξη καὶ πρόοδο τοῦ λαοῦ ἀγωνίζονται; Πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ παραβλέπουν τὴν κλασσικὴ ἀνικανότητα ἑνὸς Δημάρχου καὶ νὰ ἐξακολουθοῦν νὰ τὸν στηρίζουν;

Τότε, γιατὶ δὲν ἔγινε τὸ ἴδιο στὴν Ἀθήνα καὶ τὸν Πειραιᾶ καὶ ἀλλοῦ; Εἶναι φανερὸ ὅτι τὸ πρόβλημα τῶν Πατρῶν μετατοπίστηκε σὲ καθαρὰ κομματικὴ βάση. Παζαρέματα κομματικά. Πέρνω ἐδῶ, δίνω ἐκεῖ. Καὶ ὅλα αὐτὰ χωρὶς νὰ σκεφθοῦν οὔτε γιὰ μιὰ στιγμὴ τὴν πόλη, χωρὶς νὰ ἀναρωτηθοῦν τί λέει ὁ λαός. Εἶναι σωστὴ μιὰ τέτοια θέση; ΟΧΙ! Καὶ αὐτὸ τὸ «ὄχι» τὰ ἀποδέχονται καὶ τὰ μέλη καὶ οἱ ὀπαδοὶ καὶ οἱ φίλοι τῶν κομμάτων ποὺ στηρίζουν τὴν ὑποψηφιότητα τοῦ κ. Ἀννίνου. Εἶναι ἀποκαρδιωτικὸ τὸ φαινόμενο.

Αὐτὰ γιὰ τὸν κ. Ἄννινο ὑποψήφιο Δήμαρχο Πατρῶν ποὺ τὸν στηρίζουν ἀποκλειστικὰ καὶ μόνο οἱ ἡγεσίες τῶν κομμάτων.

Ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριὰ εἶναι ὁ «Δήμαρχος» τῆς 7ετίας κ. Γκολφινόπουλος. Πιστεύω ὅτι λόγοι ἀξιοπρεπείας καὶ σοβαρότητας δὲν μᾶς ἐπιτρέπουν ν' ἀσχοληθοῦμε σοβαρὰ μὲ τὴν περίπτωση. Δὲν τὴ συζητᾶμε λοιπόν. Ἔτσι, ὁ Λαὸς τῆς Πάτρας βρέθηκε μπρὸς στὸ τραγικὸ δίλλημα νὰ διαλέξει ἀνάμεσα σὲ δύο κακά. Σ' ἕναν ἀπαράδεκτο ὑποψήφιο καὶ σ' ἕνα ἀνίκανο Δήμαρχο. Ἔτσι, τὴν κρίσιμη γιὰ τὴν Πάτρα ὥρα ἀκούστηκε αὐτὴ ἡ ἴδια ἡ φωνὴ τοῦ λαοῦ μὲ τὴν παρουσία τοῦ κ. Γεωργίου Παπαγιαβῆ. Θετικὴ παρουσία, πολιτικὰ ἀλεκέδιαστη, κομματικὰ ἔντιμη, δημοτικὰ ἄψογη, ἀγωνιστικὰ θαρραλέα καὶ κυρίως παρουσία μὲ κῦρος καὶ σωφροσύνη.

Ὁ κ. Παπαγιαβῆς δὲν εἶναι ἄγνωστος στὴν Πάτρα. Ἔχει στὴν πλάτη του ἀρκετοὺς ἀγῶνες γιὰ τὸ λαὸ καὶ ἀρκετὰ ἀποθέματα δυνάμεων γιὰ νὰ ἀναλάβει ἕνα τόσο δύσκολο ἔργο σὰν αὐτὸ ποὺ ἀνέλαβε. Φαίνεται πῶς ἔχει τὴν εὔνοια τοῦ λαοῦ. Κάπως ἔτσι θὰ πρέπει νὰ γεννήθηκε ἡ ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ. Γεννήθηκε πρῶτα στὴν καρδιὰ καὶ τὶς ἀνησυχίες τοῦ Πατραϊκοῦ λαοῦ, γιὰ νὰ ὑλοποιηθῇ ἀπὸ τὸν κ. Παπαγιαβῆ. Κινήθηκε ὁ κ. Παπαγιαβῆς ἀπὸ τὴν εὐγενικὴ παρόρμηση νὰ βοηθήσῃ τὴν πόλη. Καὶ τὴν βοηθᾷ.

Ἄλλωστε, εἶναι γνωστὸ σ' ὅλους ὅτι ἂν ἀντὶ γιὰ τὸν κ. Ἄννινο κατέβαινε σὰν ὑποψήφιος Δήμαρχος ἕνας οἱοσδήποτε ἄλλος ἀπὸ τοὺς πολλοὺς ἄξιους ποὺ ἔχει ἡ Πάτρα, ὁ κ. Γεώργιος Παπαγιαβῆς θὰ ἔμπαινε ἁπλὸς στρατιώτης στὴν ὑπηρεσία καὶ τοῦ Δήμου καὶ τῆς Δημοκρατίας. Ὁ κ. Γεώργιος Παπαγιαβῆς ἔχει μάθει νὰ ὑπηρετεῖ.

Μπαίνει λοιπὸν χρέος στὸ λαὸ τῆς Πάτρας πέρα καὶ πάνω ἀπὸ κομματικὲς θέσεις νὰ δώσουνε στὴν πόλη τῶν Πατρῶν τὸ Δήμαρχο ποὺ καὶ τὸ ἀξίωμα θὰ τιμήσει καὶ τὴν πόλη θὰ ὑπηρετήσει καὶ τὴν Δημοκρατία ἀγωνιζόμενος θὰ στεριώσει.

Ἡ «Δημοτικὴ Συνεργασία» ἂς σταθεῖ τὸ πρῶτο βῆμα στὴ Συνεργασία λαοῦ καὶ Δημοτικῆς ἀρχῆς καὶ ἂς ἀποτελέσει τὸ πρῶτο σπέρμα γιὰ μιὰ Δημοκρατικὴ αὐτοδιοίκηση μέσα σὲ μιὰ Δημοκρατικὴ Ἑλλάδα.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ Ἄγγελος. Α. Γραμμενίδης πρὸς τοὺς Ἐπανω-χωρίτες

Πανωχωρίτες, Παντοκρατορίτες, Τασότες, Ἀηδημητριότες, Ταμπαχανιότες, Καστριότες, γειά σας!

Ἐλᾶτε νὰ κάνουμε μαζὶ μιὰ βόλτα στὰ περασμένα, στὴν Παλιὰ τὴν μεγάλη Πάτρα μὲ τὸ Τάσι της, τὸν μεγάλο ἐμπορικό της δρόμο, μὲ τὰ Χάνια τοῦ Κροντηρᾶ, τοῦ Βουγᾶ, τὰ γκαράζια τῆς ἐποχῆς, μὲ τὰ μπακάλικα τοῦ Παναγόπουλου, τοῦ Διδάχου, τοῦ Μπαρδούτσου, τὸ μεγαλομανάβικο τοῦ Λίτσα καὶ τὰ μανάβικα τῆς φτωχολογιᾶς, τοῦ Κομίνη καὶ τοῦ Ἀπέργη, τοὺς φούρνους τοῦ Μανουσάκη, τοῦ Γερακάρη, τοῦ Μπατιστάτου, τὰ τρία Φαρμακεῖα τοῦ Εὐαγγελόπουλου, τοῦ Πρόβου, τοῦ Τριανταφυλλόπουλου, τὸ Καπνοποτοπωλεῖο τοῦ Ρηγόπουλου, καὶ νὰ θυμηθοῦμε πόση ζωὴ πόση κίνηση εἶχε ὁ δρόμος αὐτός, νὰ θυμηθοῦμε ὅτι ὁ μεγαλόπρεπος Παντοκράτορας καὶ ὁ Ἂη Δημήτρης, ὁ ἕνας μὲ τὸ ἀηδόνι του, τὸν Παπανικόλα, καὶ ὁ ἄλλος μὲ τὸν μεγάλο ἱεροδάσκαλο, τὸν Γερβάσιο, ἦταν οἱ φωλιὲς τῆς νοικοκυρᾶς Πάτρας.

Καὶ τώρα, ποὖναι ὅλα τοῦτα; γιατὶ τὴν ἄφησαν, γιατὶ τὴν ἀφήσαμε νὰ σιγοσβύνει αὐτὴ ἡ ὡραία Πάτρα; Ποῦ εἶναι οἱ Ἄρχοντες τῆς Πόλης νὰ τῆς δόσουν πάλι ζωή;

Μᾶς λένε νὰ κάνουμε Δήμαρχο ἢ τὸ ἀρχοντόπουλο ἢ τὸ παιδὶ τοῦ λαοῦ. Ἀλλὰ ἦταν Δήμαρχοι καὶ ὁ ἕνας καὶ ὁ ἄλλος καὶ τί ἔκαμαν γιὰ νὰ ξαναζωντανέψει αὐτὴ ἡ ὄμορφη γωνιὰ τῆς Πάτρας μας;

Ἐμεῖς εἴχαμε Ἄρχοντες, τὸν Μεγάλο Δήμαρχο Μπουκαούρη, τὸν Γαλανόπουλο, τοὺς Ζωγόπουλους, τὸν Πανουτσόπουλο, τοὺς Παπαϊωάννου, τὸν Κατσιμπίρη, τοὺς Γεωργανταίους, τοὺς Σκαμπαρδοναίους καὶ τόσους ἄλλους ποὺ δίνανε ζωὴ στὴν Πάνω Πόλη.

Ἀπὸ μᾶς ξεκίναγε ἡ Ἀποκριά, τότε ποὺ τὸ παιδὶ τοῦ λαοῦ, ὁ πιττόρος ὁ Χρῆστος ὁ Κόμης, φόραγε τὸ φράκο του καὶ γινότανε Οὐΐλσονας καὶ μὲ τὴ συνοδεία τοῦ Ὀρφέα πήγαινε καὶ ἔπαιρνε τὴ Γιαννούλα τὴν Κουλουροῦ γυναίκα του κι' ἔμπαινε μπροστὰ στὴν παρέλαση τοῦ Καρνάβαλου κι' ὕστερα, ὅταν ἐρχόταν τὸ Πάσχα, οἱ Κατσιμπραῖοι κι' οἱ Βαρνακιωταῖοι κι' οἱ Νικολετόπουλοι κι' οἱ Στεργιόπουλοι μὲ τὰ χαλκούνια καὶ τὰ βαρελότα τους ἄνοιγαν κι' ἔκλειναν τὰ Λαμπρόγιορτα.

Ποὖναι τὸ Νοσοκομεῖο τὸ Μεγάλο μὲ τοὺς φημισμένους γιατρούς του, τὸν Κορύλλο, τὸν Τραμπαδῶρο, τὸν Βλάχο τὸν Μεγάλο Δήμαρχο, τὸν Σταμπουλόπουλο, τὸν Σαμούρη, ποὺ τἄφησαν αὐτὸ τὸ κόσμημα τῆς Πόλης κι' ἔγινε φωλιὰ γιὰ τὰ ποντίκια καὶ τὶς κουκουβάγιες, πόση ντροπὴ γιὰ ὅλους μας!

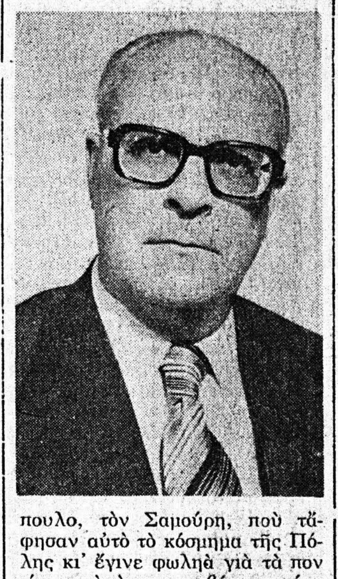

Πανωχωρίτες, ἦρθε ἡ ὥρα ὅλα τοῦτα νὰ ξαναζωντανέψουν, νὰ ξαναγίνει μεγάλη ἡ Πάνω χώρα, νὰ σηκωθοῦν ψηλὰ τὰ σπίτια της, νὰ γιομίσει πάλι ἀνθρώπους ποὺ θὰ τῆς δόσουν καὶ θὰ πάρουν ἀπ' αὐτὴ ζωή.

Ἦρθε ἡ ὥρα ν' ἀρχοντέψει στὴν Ἀρχόντισσα τὴν Πάτρα ἐκεῖνος ποὺ θὰ γκρεμίσει τοὺς φράχτες καὶ τὰ ἐμπόδια ποὺ τὴν χωρίζουν σὲ προνομιοῦχες καὶ ἐγκαταλειμμένες περιοχὲς καὶ θὰ τὴν κάμει μία μεγάλη καὶ δυνατὴ Πόλη, καθὼς πρέπει στὴν Ἱστορία της καὶ τὴ θέση της στὴ Μεσόγειο. Κι' αὐτὸς εἶναι ὁ ἄριστος ἐπιστήμονας, ὁ σεμνὸς πολιτικός, ὁ πετυχημένος ὑπουργός, ὁ λεβέντης ὁ Γιώργης ὁ ΠΑΠΑΓΙΑΒΗΣ.

Ὁ Παντοκρατορίτης
ΑΓΓΕΛΟΣ ΓΡΑΜΜΕΝΙΔΗΣ
Χημικὸς ὑποψήφιος
Συνδυασμοῦ Γ. ΠΑΠΑΓΙΑΒΗ

- Θέλεις νὰ γίνης
ΛΟΓΙΣΤΗΣ;
- Θέλεις νὰ γίνης
ΑΝΩΤΕΡΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΤΕΛΕΧΟΣ;
ΓΡΑΨΟΥ ΣΤΙΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΕΣ ΣΧΟΛΕΣ
„Σ. ΙΓΓΛΕΣΗ„
ΚΟΡΙΝΘΟΥ 291 — ΤΗΛ. 272-730 — ΠΑΤΡΑΙ
Ἐξασφαλίζεις:
★ ΚΡΑΤΙΚΟ ΠΤΥΧΙΟ
★ ΣΠΟΥΔΑΣΤΙΚΟ ΕΙΣΙΤΗΡΙΟ
★ ΑΝΑΒΟΛΗ ΣΤΡΑΤΕΥΣΕΩΣ
★ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΙ

Ὁ νέος καθεδρικὸς ναὸς τοῦ Λίβερπουλ τελειώνει μετὰ ἀπὸ 74 ἔτη

ΘΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑΣΘΕΙ ΤΙΣ 25 ΟΚΤΩΒΒΡΙΟΥ

ΛΙΒΕΡΠΟΥΛ. Ὁ Ἀγγλικανικὸς καθεδρικὸς ναὸς τοῦ Λίβερπουλ ἔχει σχεδὸν ἀποπερατωθεῖ 74 ὁλόκληρα ἔτη ἀφ' ὅτου ἤρχισεν ἡ οἰκοδόμησίς του. Τὰ ἐγκαίνιά του, τὰ ὁποῖα θὰ τελεσθοῦν ὑπὸ τῆς Βασιλίσσης Ἐλισάβετ τὴν 25ην Ὀκτωβρίου θὰ σημάνουν πιθανῶς τὸ τέλος τῆς ἐποχῆς τῆς ἀνεγέρσεως τῶν μεγάλων καθεδρικῶν ναῶν καὶ εἰς Βρεταννίαν καὶ εἰς τὰς ἄλλας χώρας τοῦ κόσμου.

Το μεγαλοπρεπὲς κτίριον, κτισμένον, εἰς Γοτθικὸν ρυθμόν, εἶναι καρπὸς ἑνὸς ὀνείρου τῆς Βικτωριανῆς ἐποχῆς. Συνελήφθη κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας τῆς Αὐτοκρατορίας, ἤρχισε δὲ νὰ πραγματοποιῆται κατὰ τὴν Ἐδουαρδιανὴν ἐποχήν.

Οὔτε οἱ δύο παγκόσμιοι πόλεμοι οὔτε αἱ Γερμανικαὶ βόμβαι ἀνέστειλαν τὰς ἐργασίας τῆς οἰκοδομήσεώς του. Ἡ οἰκοδόμησις του συνεχίσθη παρὰ τὴν πτώχευσιν, παρὰ τὰς ἐργατικὰς ταραχὰς καὶ παρὰ τὴν ἀφόρητον ἄνοδον τῶν τιμῶν. Δὲν κατώρθωσε νὰ ἀναστείλῃ τὰς ἐργασίας, οὔτε αὐτὸς ὁ σκεπτικισμὸς ὁ ὁποῖος ἐγεννήθη μεταπολεμικῶς, μὲ τὴν ἔλευσιν τοῦ Σοσιαλισμοῦ. Ἐν τούτοις τὴν τελευταίαν λέξιν εἶχε ἡ σύγχρονος βιομηχανικὴ ἀνεπάρκεια.

Τὴν ἡμέραν τῶν ἐγκαινίων τὸ κτίριον δὲν θὰ ἔχῃ τελειώσει. Ἡ τελευταία θύρα, ἐκείνη τῆς κυρίας εἰσόδου, δὲν θὰ ἔχῃ ἀκόμη τοποθετηθῆ εἰς τὴν θέσιν της. Διότι, θὰ πρέπει νὰ στηρίζεται ἐπὶ ἑνὸς λιθίνου κατωφλίου τοῦ ὁποίου ὁ λίθος δὲν ἔχει ἀκόμη ἐξέλθει ἐκ τοῦ λατομείου διότι ὁ γερανὸς τοῦ λατομείου ἔχει ὑποστεῖ βλάβην ἀπὸ διμήνου καὶ ἀκόμη δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ ἐπισκευασθῇ.

Ἀλλ' οἱ κάτοικοι τοῦ Λίβερπουλ δὲν φοβοῦνται τὰς ἀτυχίας. Διὰ μίαν πόλιν τῆς ὁποίας κατὰ τὴν τελευταίαν γενεάν, ὁ πληθυσμος, ἡ εὐημερία, τὰ ἐργοστάσια φθίνουν καὶ ἡ ὁποία μαστίζεται ἀπὸ τὴν ἀνεργίαν, ἡ μηχανικὴ βλάβη ἑνὸς γερανοῦ, δὲν θεωρεῖται κάτι τὸ σοβαρόν. Οὕτω, οἱ κάτοικοι εἰδοποίησαν τὴν βασίλισσάν των ὅτι διὰ τὰ ἐγκαίνια, θὰ χρειασθῇ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν ναὸν ἀπὸ μίαν πλαγίαν θύραν!

Τὸν θεμέλιον λίθον τοῦ ναοῦ εἶχε καταθέσει τὴν 19ην Ἰουλίου 1904 ὁ Βασιλεὺς Ἐδουάρδος Ζ΄ προπάππος τῆς βασιλίσσης Τότε, μερικοὶ ἀπαισιόδοξοι ἔλεγαν ὅτι δὲν ἦτο φρόνιμον νὰ ἀναληφθῇ ἐν τόσον μέγα ἔργον. Οἱ Ἀγγλικανοὶ δὲν εἶχον οἰκοδομήσει εἰς τὴν βορείαν Ἀγγλίαν οὐδὲ ἕνα καθεδρικὸν ναὸν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς Μεταρρυθμίσεως. Οὕτω, ἐν τόσον μεγαλοπρεπὲς ἔργον ἐφαίνετο μᾶλλον ἄκαιρον.

Ἀλλὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην τὸ Λίβερπουλ, ἦτο πλούσιον καὶ ἐν πλήρει ἀναπτύξει. Ὁ λιμὴν του ἦτο δραστηριώτατος, τὰ ἐργοστάσιά του εἰργάζοντο. Οἱ ἄνθρωποι τῆς Ἐκκλησίας ἦσαν αἰσιόδοξοι, διὰ νὰ δείξουν δέ, ὅτι ἡ ἀποδιδομένη εἰς τὴν Ἀγγλικανικὴν ἐκκλησίαν μισαλλοδοξία ἦτο ἀνυπόστατος, ἀνέθεσαν τὸ ἔργον εἰς ἕνα 22ετῆ Καθολικὸν ἀρχιτέκτονα, τὸν Τζίλς Τζίλμπερτ Σκότт.

Ἡ μισαλλοδοξία, ὅμως, ἦτο τὸ ἔσχατον τῶν προβλημάτων τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Λίβερπουλ. Τὸ μεγάλο πρόβλημα ἦτο ἡ ἔλλειψις χρημάτων. Τὰ χρήματα, παρὰ τὰς ἐπανειλημμένας ἐκκλήσεις ποτὲ δὲν ἦσαν ἀρκετά. Ἐν ἕτερον πρόβλημα, ἐξ ἴσου σοβαρόν, ἦτο ἡ ἔλλειψις χρημάτων. Τὰ χρήματα, παρὰ τὰς ἐπανειλημμένας ἐκκλήσεις, ποτὲ δὲν ἦσαν ἀρκετὰ Ἐν ἕτερον πρόβλημα, ἐξ ἴσου σοβαρόν, ἦτο ἡ ἔλλειψις ἐργατῶν διὰ τὸ πελέκημα καὶ τὸ κτίσιμον τῶν λίθων. Διότι ἡ τέχνη αὐτὴ ἦτο εἰς τὰ τελευταῖα της, οἱ δὲ τεχνῖται ἦσαν σπάνιοι. Μία ἐκ τῶν ἐργολαβικῶν ἑταιρειῶν ἐχρεωκόπησε. Μίαν ἄλλην φοράν, αἱ ἐργασίαι διεκόπησαν ἐπὶ δύο ἔτη, λόγῳ μιᾶς ἀπεργίας. Κάποτε, κλέπται ἀφήρεσαν τὰς χαλκᾶς δοκοὺς τοῦ τελευταίου μεγάλου παραθύρου, τὸ ὁποῖον ἦτο ἐκ ζωγραφισμένης ὑάλου. Τὸ παράθυρον ἐτοποθετήθη εἰς τὴν θέσιν του πρὸ ὀλίγων μόλις ἡμερῶν.